

[Lawaetz]

fra hans borgmestertid, også mener, at man bare kan lade et sådant udvalg sidde i en halv menneskealder uden at forvente et resultat af det. Jeg har også bedt om at få at vide, hvad den slags ting koster.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne give den oplysning, at ægteskabsudvalget blev nedsat i december 1969 og har arbejdet i godt 10 år nu. Udvalget har udført et meget stort arbejde, og det siger jeg i anledning af, at spørgeren i sin begrundelse siger, at man ikke har nået et resultat.

Der er afgivet 7 betænkninger, og jeg har fået oplyst, at en 8. betænkning er ved at være færdig; en del af kapitlerne er sendt til trykning.

Det siges i begrundelsen for spørgsmålet, at det er ubegribeligt, at udvalgsmedlemmerne får lov til at sidde så længe uden at nå et resultat. Men jeg vil gerne nævne, at udvalget har et meget omfattende kommissorium. Det skal både gennemgå den egentlige ægteskabslovgivning og overveje, om der i tilknytning hertil er behov for ændringer af regler i den øvrige lovgivning, der har forbindelse med ægteskabslovgivningen, og om nogle af de bestemmelser i lovgivningen, der knytter retsvirkninger til ægteskabet, bør kunne anvendes på visse ægteskabslignende forhold.

Udvalget blev nedsat i direkte forbindelse med, at folketinget vedtog ægteskabsloven af 1969. Det er min opfattelse, at man allerede dengang forudså, at det ikke var realistisk at regne med en hurtig ændring af ægteskabsloven. Revision af en så grundlæggende lov og overvejelser om de ugifte samlevendes retsstilling må nødvendigvis kræve grundige overvejelser og offentlig debat.

Med hensyn til den første del af udvalgets opgave, nemlig gennemgangen af den egentlige ægteskabslovgivning, synes jeg, man med rimelighed kan sige, at den er løst ved afgivelsen af de første 4 betænkninger samt betænkning nr. 7 om fremgangsmåden ved separation og skilsmisse. Udvalget har lagt sine tanker og forslag frem til debat, og det er min opfattelse, at debatten om ægteskabslovgivningen er blevet stimuleret meget væsentligt herved.

Med hensyn til den anden del af opgaven har udvalget valgt først at klarlægge, hvad

der i det hele taget gælder i dag for ugifte samlevende, inden man begynder at overveje eventuelle reformforslag, og det synes jeg ikke at udvalget kan bebrejdes. Resultatet er blevet betænkning nr. 5 om samliv og ægteskab, som udkom i 1977. Den har været af meget stor værdi for advokater og retsanvendende myndigheder og er også blevet genoptrykt.

I slutningen af 1977 afgav udvalget en særlig indstilling om ændring af myndighedsloven, så der blev åbnet mulighed for, at fædre til børn uden for ægteskab kan få overdraget forældremyndigheden. Denne indstilling resulterede i en ændring af myndighedsloven i 1978, og det er på den baggrund, jeg ikke kan forstå, at et medlem af folketinget kan sige, at enten har udvalgsmedlemmerne ikke bestilt noget, eller også er udvalgsarbejdet et godt ben, som det ikke haster at komme af med. Den ærede spørger må jo vide, at medlemmerne af et udvalg, bortset fra formanden, ikke modtager noget vederlag for arbejdet i udvalget.

Jeg vil også gerne nævne, at der siden udvalgets nedsættelse har været afholdt 46 møder i det samlede udvalg og en lang række møder i underudvalg. Derfor synes jeg, at over for de medlemmer af udvalget, som ved siden af deres øvrige arbejde gør et stort ulønnet arbejde i udvalget, virker spørgerens begrundelse for spørgsmålet urimelig.

Om statens udgifter til arbejdet kan jeg oplyse, at de, i de 10 år udvalget har arbejdet, i alt har været på 600.000 kr.; heraf er ca. 150.000 kr. brugt til rejser, diæter og trykning af de 7 betænkninger, og 150.000 kr. er brugt af socialforskningsinstituttet til udarbejdelse af en stor ægteskabsundersøgelse, som var enestående i sin art i Europa. De resterende ca. 300.000 kr. er brugt til timeløn til sekretariatet og vederlag til formanden for det overarbejde, som udarbejdelse af betænkningerne har givet anledning til.

Lawaetz (FP):

Jeg takker for en grundig besvarelse, og selvfølgelig er jeg noget imponeret over, at man har udgivet en betænkning hvert halvandet år.

Når jeg rejser spørgsmålet, er det sådan set mere generelt, fordi der sidder en lang række udvalg på forskellige specialområder,